

Den otevřeného letiště Příbyslav

První letošní akcí bylo, symbolicky 1. května, létání skupiny na Dnu otevřeného letiště v Příbyslavi. No počasí na to jak se vyvíjelo v průběhu týdne, a podle toho co nám postupně hlásali profesionální meteorologové, slibovalo počasí nic moc. Zimu, silný nárazový vítr a trochu i toho deště. Nakonec bylo ale všechno, k plné spokojenosti všech návštěvníků, pořadatelů a také nás, úplně jinak. Slunečno, přechodně oblačno, vítr 4 m/s a 10 až 15° šikmo na pěkně pro nás posečenou, ale relativně úzkou, dráhu.

Většina přijela na letiště až v neděli ráno. Ta menšina byli Barbaři. Ti už byli na místě v sobotu. No a jmenovitě se akce zúčastnili: za německou stranu Oberst s Albatrosem, Barbar s E-III, Kamil s Fokkerem (Vosákem) a Michal (Cimbůrek) s Fokkerem. Spojeneckou stranu pak zastoupili Mejdžr s Moranem, Michal (Němec – kupodivu spojenec ☺) s Pupem, Ozzy s Bristolem, Speed s Camelem, Crash s Moranem a Víťa s Moranem. Tentokrát vzácná převaha Spojenců 6:4. Nákladákem popojížděl Šíma (tank během cesty na stanoviště znehybněl), pistole odpalovala Jana, pyro pálila Danko a čas hlídala Zuzka. Pyrotechnika byla, jak je dobrým zvykem, přichystána dopředu už ve středu brodskou sekcí skupiny no a zas jsme se posunuli v čase instalace na bojišti o kus dál a dokonce si toho někteří i všimli 👍. Tak to asi bude pravda. Jo, a abych nezapomněl: létalo se podle nového doprovodu vytvořeného ke 100. výročí bitvy u Verdunu. Text k doprovodu poeticky napsal Oberst, hudbou ho pak mistrně doplnil Svaťa Hnilica ml. Oběma patří veliké poděkování. Na tento nový doprovod startují spojenci tentokrát jako první. Sice to trochu vneslo do začátku vystoupení zmatek, ale nakonec se to pomocí Mejdžrových hlasivek srovnalo. Nezvyk prvních spojeneckých startů ve skupině a hlavně odlišnost provedení prvního náletu, kdy místo kroužení nad základnou se nejprve nad hlavou objevují malé tečky a následně frontovou linii přelétají formace letadel způsobil, že místo kroužení ve vyčkávacím prostoru jsme někteří udělali jeden průlet hned po startu. Tož toť vysvětlení, proč Mejdžr křičel ☺. Ale faktem je, že Danko reagovala duchaplně a přes to, že je spíš zvyklá pálit hned po náletu Němců, zadržela prst na spoušti. Všechno pak šlo jak má. Přesně podle pokynů časomíry. Doprovod slyšet moc nebyl, tak se to odřídlilo stopkami a myslím, že to vyšlo akorát. Na přistání jsme měli tentokrát ne moc širokou dráhu. Spíš takovou nudli. Ale podařilo se posadat vcelku pěkně a včas. Možná byl trochu zmatek v pořadí na přistání, ale jak jsem napsal, sedli jsme všichni. Zmatek určitě ustane. Vždyť to bylo vlastně první společné létání po zimě, za nového doprovodu no a navíc v počtu deseti letadel. Tož asi tolik.

Celý letecký den byl profesionálně komentován slečnou moderátorkou z rozhlasu. Kamil dokonce musel poskytnout interview, čímž se pasoval do role tiskového mluvčího skupiny ☺. Dle ohlasu diváků, kterých i podle pořadatelů, přišlo o dost víc, než se dalo čekat, jsme měli s vystoupením velký úspěch. Mnohé, jak se vyjádřili, chytl za srdíčko doprovod – mluvený text a podbarvení hudbou. Létání pak bylo dokonalou kulisou. Takže co si víc přát? Snad jenom aby bylo létání vždycky tak úspěšné a pohodové jako v májové Příbyslavi.

Za GWFC Víťa

Odkaz na foto, s laskavým dovolením autora, pana Petra Tůmy z Havl. Brodu:
<http://modelhb.cz/page3.php>